

РЕШЕНИЕ

№ 2650

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **703** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във връзка с чл.45б, ал.1, т.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на И. М. Я., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], регистриран като лице търсещо закрила в Република България, срещу РЕШЕНИЕ № РПЗТ – 36 от 29.12.2020г. на Председателя на ДАБ при МС, с което по отношение на жалбоподателя е постановено настаняване в помещение от затворен тип на основание чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

С жалбата се навеждат оплаквания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт поради постановяването му при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че в мотивите не са изложени аргументи относно обстоятелството защо органът приема, че спрямо жалбоподателя не може да бъде приложена мярката по чл. 45а от ЗУБ. На следващо място, жалбоподателят възразява срещу позоваването при постановяване на мярката на основание писмо на ДАНС относно това, че чужденецът представлява заплаха за националната сигурност. Навежда доводи, че в решението не са изложени мотиви в какво се състои заплахата, която същият представлява за националната сигурност, а освен това конкретната информация, която е послужила за обосноваване на този извод, не е предоставена за преценка на председателя на ДАБ, нито за запознаване на жалбоподателя. С оглед на това последният счита, че е нарушено правото му на защита, което съставлява съществено процесуално нарушение. Позовава се на чл. 39а от Закона за защита на

класифицирана информация, за да аргументира правото си на достъп до данните, послужили при формиране на преценката относно наличието на заплаха за националната сигурност, без да се извършва проучване за надеждност при осъществяване на конституционното му право на защита.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът -Председателят на ДАБ -се представлява от юрк. П., който оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли същата. Счита, че оспорваното решение на председателя на ДАБ при МС е постановено при спазване на процесуалните правила.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението е връчено на жалбоподателя на 30.12.2020г. като жалбата срещу него е подадена в АССГ на 12.01.2021г., поради което се прави извода, че е в срок. Жалбата е срещу подлежащ на обжалване административен акт, на основание чл. 45в, ал. 5, изр. първо от ЗУБ, подадена е от адресат на акта, поради което е процесуално допустима и следва да се разгледа по съществото ѝ.

Във връзка с основанията за налагане на оспорваната мярка „настаняване в център от затворен тип“ СЪДЪТ съобразява, че лицето е търсещо закрила по силата на молба вх.№РД09-ВР-1884 от 29.12.2020г.. Видно от Решение №УПВР-430/30.12.2020г. на интервюиращ орган към ДАБ при МС, приложено по делото, на жалбоподателя е отказано предоставяне на международна закрила на основание чл. 70, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Няма данни решението да е влязло в сила, въпреки, че от справка в системата на съда -се установява, че по подадената първоначално жалба образуваното производство по дело №411/2021г. на АССГ с определение от 28.01.2021г. е прекратено, тъй като лицето не поддържа жалбата си и същата е подадена от адвокат, който не е упълномощен. С оглед изложеното- компетентен да постанови настаняване на лицето в помещение от затворен тип по чл.45б от ЗУБ е председателят на ДАБ при МС или оправомощено от него лице съгласно чл. 45в, ал. 1 ЗУБ. В случая решението е издадено от зам.председателя на ДАБ при МС в качеството му на заместващ председателя въз основа на Заповед №РД05-834/23.12.2020г.. Следователно, актът е издаден от компетентен орган /Председателя на ДАБ при условията на заместване/ в законоустановената писмена форма.

Относно възражението дали съдържа фактически и правни основания за прилагане на мярката –изискване по чл. 45в, ал. 3 ЗУБ и чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, то СЪДЪТ съобразява от самото решение, че същото е постановено на основание чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ след приемане на докладна записка вх.№КП-1988 от 29.12.2020г. на и.д. началник на отдел „Качество на производството“ към ДАБ при МС /л.48-49/, с която се уведомява председателя на ДАБ при МС, че е постъпило писмо от ДАНС относно молителя за закрила И. М. Я., и се предлага спрямо него да бъде наложена мярка настаняване в център от затворен тип. В мотивите на оспорваното решение е изложено, че въз основа на писмо вх.№2-67/22.12.2020г. /приложено по делото като класифициран том/ от ДАНС, се установява, че И. М. Я. представлява заплаха за националната сигурност, което е основание за прилагане спрямо него на мярката по чл. 45б, ал. 1 в хипотезата на т. 3 - с цел защита на националната сигурност и

обществения ред. Посочено е, че ДАНС е специализиран орган, който е компетентен да извърши преценка дали кандидатът за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, като становището е задължително и обвързващо за решаващия орган към ДАБ при МС. В мотивите на оспорваното решение органът е препратил относно фактическите обстоятелства, обосноваващи извод за приложение на мярката на посоченото основание, към писмо вх.№2-67/22.12.2020г. на ДАНС съгласно установеното в Тълкувателно решение №16 от 31.03.1975г. на ОСГК на ВС.

Настоящият състав споделя изложените мотиви на административния орган, като вече има практика на самия докадчик по сходни казуси касаещи производства по ЗУБ, относно задължителния характер на становището на ДАНС /Решение №1160 от 25.02.2019г. по адм. дело №11275/2018г. на АССГ, Решение №7793 от 20.12.2018г. по адм. дело №6889/2018г. на АССГ, оставено в сила от ВАС с Решение №48 от 16.09.2019г. по адм. дело №С-8 от 2019г., както и Решение №5745 от 16.10.2017г. по адм. дело №7755/2017г., Решение №7725/14.12.2017г. по адм. дело №10234/2017г. на АССГ, 47-ми състав/.

Трябва да се има предвид, че информацията, събрана от ДАНС при изпълнение на специалните ѝ правомощия по закон – чл. 4, ал. 1 от ЗДАНС, е резултат от процедура, при която се извършват дейности по наблюдение, разкриване, противодействие, предотвратяване и пресичане на замислени, подготвяни или осъществявани посегателства срещу националната сигурност – чл. 4, ал. 2 от ЗДАНС. Именно поради специфичния ѝ характер на информация, съдържаща данни касаещи националната сигурност, тя не може да бъде предоставяна в пълен обем на лица извън агенцията, включително на съда и страните по делото. На основание чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 10 (предишна ал. 9) от ЗУБ –ДАНС притежава изключителна компетентност по въпросите на националната сигурност, включително дали дадено лице, кандидатстващо за закрила, представлява заплаха за нея, като становището му е обвързващо за компетентните органи по ЗУБ. Последните имат правомощието да направят преценка относно наличието на предпоставките за налагане на мярка по чл. 45а и сл. ЗУБ и какъв да бъде нейният вид, но по отношение на преценката дали дадено лице представлява заплаха за националната сигурност е компетентна единствено ДАНС.

От друга страна, изложената информация, предоставена от ДАНС е официална, удостоверителна и същата не може да бъде оборена или опровергана от жалбоподателя, дори да има достъп до нея. Безспорно е, че същият се е запознал със съдържанието ѝ –в съдебното заседание, на което е приет посочения том. Информиранието му – не може да му даде правото да оспори или да представя доказателства във връзка с последното. Становището е едно заключение, което може да визираща отделни факти, но които може и да не се изложат, именно с оглед характера на информацията, вкл. и поради невъзможността това становище да се оспорва самостоятелно или инцидентно като документ, представен в процеса. В този смисъл е и практиката на ВАС – Решение № 15808 от 18.12.2018г. по адм.д. № 14042/2018г., IV отд. на ВАС.

Поради изложеното СЪДЪТ намира, че правото на защита на жалбоподателя не е нарушено, тъй като във фактическата част на оспорвания акт е посочено, че констатациите в него са направени въз основа на писмото на ДАНС, както и това, че налагането на мярката е свързано с предотвратяване заплахите за националната

сигурност. Това е достатъчно, за да разбере чужденецът основанието да му бъде наложена конкретната мярка по ЗУБ.

Не се споделя и следващото възражение на жалбоподателя, че е налице нарушение на чл. 39а от Закона за защита на класифицираната информация, доколкото по делото няма данни чужденецът да е обвиняем или подсъдим по наказателно производство. Това е така, тъй като посочената норма изисква привличането му под отговорност – наказателна или дисциплинарна, за да бъде приложима, какъвто не е настоящият случай с оглед събраните доказателства.

В действителност чл.45а от ЗУБ задължава ответника да прецени дали може по отношение на лицето да се приложи по-леката мярка „задължително явяване на всеки 2 седмици”, но при пристъпване към по-тежката мярка „настаняване в помещение от затворен тип” се съобразява, че първата мярка би била неефективна. Конкретно след като решението е постановено с цел защита на националната сигурност, с която констатация решаващият орган по ЗУБ е обвързан, то неприложимостта на първата мярка е налице. Необходимостта от защита на националната сигурност обосновава и извод, че настаняването не е самоцелно, т.е не е постановено само защото лицето е търсещо закрила, което изрично се забранява от чл. 45б, ал. 2 от ЗУБ. С оглед последното се прави и извода, че оспорения акт е съобразен с целта на закона.

Следва обаче да се има предвид, че настаняването е временно и за възможно най-кратък срок. Видно от решението настаняването е до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството. Първата хипотеза съдът намира за неприложима, доколкото след като личността на чужденеца е преценена като заплахата за националната сигурност, то това е обстоятелство, което не подлежи на промяна в кратки срокове и това на практика би означавало, че е налице необходимост лицето да бъде настанено до приключване на производството. При наличната ситуация ответникът не може да определя срок за настаняване, а само хипотетично /защото или си заплахата за сигурността, или не си/ след ново писмо на ДАНС може да постанови, че основанието за налагане на мярката е отпаднало и не следва да се прилага повече. Следователно –конкретното настаняване е до приключване на производството по закрила, което е завършило с акт - решение №УПВР-430/30.12.2020г. без данни да е оспорен, което понастоящем е неотнормимо към спора по законосъобразността на настаняването, тъй като касае изпълнението на същия.

Следователно, СЪДЪТ намира, че решението е постановено от компетентен орган, в производство без допуснати съществени процесуални нарушения, с писмен и мотивиран акт, след обсъждане на конкретните обстоятелства и при правилно приложение на материално-правната норма на чл.45б, ал.1 т.3 пр.-първо от ЗУБ, както и в съответствие с целта на закона, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим от горното СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на И. М. Я., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], регистриран като лице търсещо закрила в Република България, срещу Решение № РПЗТ – 36 от 29.12.2020г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до приключване на производството по предоставяне на закрила.

Решението е окончателно на основание чл.45в, ал.5 от ЗУБ.

СЪДИЯ: